

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.918 van 13 februari 2003
in de zaak A.115.039/VII-25.415**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij:
 advocaat M. SCHOLLIER,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Lucas Munichstraat 102

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van beweerde Afghaanse nationaliteit, op 27 december 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 17 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 29 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 6 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat. M. SCHOLLIER, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 7 september 2001 en verklaart zich vluchteling op 10 september 2001.

1.2. Op 17 september 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 november 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

"(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en te zijn geboren in Herat. Een vijftal jaar geleden zouden uw vader en broer door de Taliban zijn gearresteerd nadat ze hadden deelgenomen aan een mislukte opstand tegen hen. Ze zouden na vier jaar en zeven maanden gevangenschap zijn geëxecuteerd. Na de executie zouden de Talibanstrijders op zoek zijn gegaan naar de familieleden van de opstandelingen om via hen de namen van de leiders te weten te komen. U zou met uw moeder naar een tante zijn gevlucht. Na drie maanden ondergedoken te hebben geleefd zou u hebben besloten het land te verlaten. U zou in België zijn gearriveerd op 7 september 2001 en u verklaarde zich vluchteling op 10 september 2001. U was hierbij niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

Er dient te worden opgemerkt dat u, die over geen documenten beschikt die toelaten uw identiteit en uw nationaliteit aan te tonen, in uw relaas onvoldoende elementen heeft aangebracht die aannemelijk maken dat u daadwerkelijk uit Afghanistan afkomstig bent.

Ten eerste bent u niet op de hoogte van een aantal essentiële elementen met betrekking tot het alledaagse Afghaanse leven. Zo kent u wel de Gregoriaanse kalender, maar slaagt u er niet in de in Afghanistan gangbare kalender te hanteren (p.1, verhoorverslag CGVS). U weet niet in welk jaar we ons nu bevinden, noch kan u de maanden van het jaar correct weergeven (p. 1). U weet niet in welk district uw dorp ligt en slaagt er niet in namen van andere districten in de provincie Herat op te noemen

(p.6). Gevraagd naar namen van dorpen rond het uwe kan u er slechts twee geven (p.6). De verklaring die u hiervoor geeft, namelijk dat u nooit uit uw dorp kwam, voldoet echter niet. Evenzo zijn de provincies die volgens u aan Herat grenzen foutief. U meent dat de provincies Kabul en Kandahar naast de uwe liggen (p.6). Dit is geenszins het geval. Andere namen van provincies zijn u bovendien onbekend (p.7). Op de vraag wat de naam van de alom bekende én beruchte religieuze politie van de Taliban is, moet u het antwoord schuldig blijven (p.7). Voor iemand die verklaart pas onlangs Afghanistan te hebben verlaten is bovenstaand gebrek aan kennis over uw beweerde land van herkomst onbegrijpelijk.

Evenmin bent u voldoende op de hoogte van de politieke toestand in Afghanistan om aannemelijk te maken dat u er daadwerkelijk van afkomstig bent. De naam van de Talibangouverneur van Herat is u onbekend (p.5). U meent dat de leider van de Taliban, mullah Omar, in Kabul zetelt, terwijl het in Afghanistan een zeer bekend gegeven is dat hij zijn basis in Kandahar heeft (p.5). Wanneer u wordt gevraagd in wiens handen Herat was vóór de komst van de Taliban antwoordt u dat Rabbani en Hekmatyar aan de macht waren (p.5). Dit klopt geenszins. U denkt bovendien dat Rabbani tot de Hezb-Wahdat behoorde, wat niet klopt (p.5). Ook zijn voornaam is u vreemd (p.5), net als de naam van de Mujaheddingroepering die onder leiding van Hekmatyar stond (p.5). Hetzelfde geldt voor de groepering waarvan Rashid Dostum de leider is (p.6) en voor de beweging waar de bekende veldheer Ahmad Shah Massoud aan het hoofd staat (p.8). Uw uiterst beperkte kennis over de politieke context in Herat laat niet toe geloof te hechten aan uw bewering dat u ervan afkomstig bent.

Bovenvermelde opmerkingen stellen uw beweerde nationaliteit en identiteit in een bedrieglijk daglicht. In de mate geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse afkomst, kan geen geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas dat zich in Afghanistan afspeelt. Uw asielaanvraag is bijgevolg onontvankelijk."

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

"Aangezien de vernietiging van deze beslissing zich opdringt op grond van de schending van substantiële of op straf van nietigheid voorgeschreven normen, machtsafwending en - overschrijding wegens hiernavolgende redenen:

Verzoeker is afkomstig uit Afghanistan en vroeg in België politiek asiel aan. Het CGVS betwijfelt dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit bezit en geboren is in Herat. Bijgevolg hechten zij geen geloof aan het feit dat een vijftal jaar geleden de vader en broer van verzoeker door de Taliban zijn gearresteerd nadat ze hadden deelgenomen aan een mislukte opstand tegen hen en dat zij na vier jaar en zeven maanden gevangenschap zijn geëxecuteerd. Er wordt evenmin geloof gehecht aan het feit dat na de executie de Talibanstrijders op zoek zijn gegaan naar de familieleden van de opstandelingen om via hen de namen van de leiders te weten te komen en dat verzoeker met zijn moeder naar een tante is gevlucht, laat staan dat verzoeker na drie maanden ondergedoken te hebben geleefd, het land heeft verlaten.

Verzoeker beschikt gelet op zijn plotse vlucht over geen documenten die hem toelaten zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen. Dit neemt echter niet weg dat verzoeker voldoende elementen heeft aangebracht die aannemelijk maken dat hij daadwerkelijk uit Afghanistan afkomstig is.

Het CGVS betwist dit omdat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van een aantal essentiële elementen met betrekking tot het alledaagse Afghaanse leven. Verzoeker is van Tadjikse afkomst en woonde in het westen van Afghanistan; zodoende is hij enkel vertrouwd met de Gregoriaanse kalender.

Verzoeker genoot nauwelijks onderwijs en kan amper lezen of schrijven; bijgevolg hoeft het niet te verwonderen dat hij niet weet in welk district zijn dorp ligt en dat hij de namen van andere districten of steden in de provincie Herat, laat staan de omringende provincies niet kent bij naam. De verklaring van verzoeker dat hij nooit uit zijn dorp kwam, voldoet volgens het CGVS niet. Het CGVS gaat echter voorbij aan de algemene onwetendheid in Afghanistan door gebrek aan onderwijs en dertig jaar burgeroorlog; zij toetsen de kennis van verzoeker te veel aan westerse normen over onderwijs of algemene kennis.

Verzoeker zelf is amper 16 jaar en politiek inactief. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat hij de naam van de religieuze politie van de Taliban niet kent en dat hij totaal niet op de hoogte is van de politieke toestand in Afghanistan, laat staan dat hij de naam van de Talibangouverneur van Herat zou kennen. Aangezien Kabul de hoofdstad van Afganistan is, weet verzoeker niet beter dan dat de leider van de Taliban, mullah Omar, in Kabul zetelde, terwijl het voor ons een bekend gegeven is dat hij zijn basis in Kandahar had. Opnieuw bekijkt het CGVS vragen en antwoorden te veel door een westerse bril.

Aangezien verzoeker pas 16 jaar is, spreekt het voor zich dat hij niet weet in wiens handen Herat was voor de komst van de Taliban. Bij de machtsovername door de Taliban was verzoeker immers nog een kind.

Verzoeker meent dan ook dat het CGVS lichtzinnig en zonder ernstige motivering oordeelde dat verzoeker niet uit Afganistan afkomstig zou zijn.”

2.2. Overwegende dat verzoeker niet betwist dat hij geen enkel document kan voorleggen waaruit zijn identiteit of nationaliteit blijkt; dat, aangezien verzoekers Afghaanse nationaliteit essentieel was voor de beoordeling van zijn asielrelaas, de Commissaris-generaal gerechtigd was elementaire vragen over Afghanistan te stellen om na te gaan of verzoeker effectief uit de buurt van Herat afkomstig was en of hij kennis had van de gebeurtenissen in Afghanistan; dat zo werd vastgesteld dat verzoeker wel de Gregoriaanse kalender kende maar niet de Afghaanse, dat hij niet wist in welk jaar we ons bevonden, noch de maanden van de Afghaanse kalender correct kon weergeven, dat verzoeker niet weet in welk district zijn dorp ligt, en er niet in slaagt namen van andere districten in zijn provincie op te sommen; dat verder werd vastgesteld dat verzoeker slechts twee namen van dorpen rond het zijne kon geven; dat verder wordt gesteld dat verzoeker als aangrenzende provincies van Herat Kabul en Kandahar gaf, hetgeen foutief is, dat hij geen namen van andere provincies kende, en dat verzoeker de naam van de religieuze politie van de Taliban niet kende; dat op grond van deze motieven geoordeeld werd dat voor iemand die verklaart pas onlangs Afghanistan te hebben verlaten, dit gebrek aan kennis onbegrijpelijk is; dat in dezelfde zin werd geoordeeld over verzoekers kennis van de politieke toestand in Afghanistan; dat zo werd vastgesteld dat verzoeker de Talibangouverneur van Herat niet kent, dat hij foutief meent dat de leider van de Taliban, mullah Omar, in Kabul zetelt, en niet in Kandahar, dat hij foutief meent dat Herat voor de komst van de Taliban in handen was van Rabbani en Hekmaytar, dat hij Rabbani verder foutief rekent tot de Hezb-Wahdat, dat hij de voornaam van Rabbani niet kent, evenmin als de naam van de Mujaheddingroepering die onder leiding van Hekmaytar stond, dat hij de naam niet kent van de groepering waarvan Rashid Dostum de leider is en evenmin de naam waarvan de bekende veldheer Ahmad Shah Massoud aan het hoofd staat; dat op basis van deze elementen het niet kennelijk onredelijk is vast te stellen dat verzoeker zijn Afghaanse herkomst niet aannemelijk maakt; dat de elementen die verzoeker aanvoert, met name zijn totale onwetendheid omwille van zijn gebrek aan scholing en zijn jonge leeftijd, geen afbreuk doen aan deze motieven; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van

artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien februari tweeduizend en drie, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	C. VERHAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.